

kratiet og Folket. Fortsat vilde dette Skrift være blevet et Førsterangsværk inden for Nordens historiske Litteratur, og Forssells vide Blik og den Fordybelse i de forskelligste Sider af det historiske Liv, hvorom hans mindre Arbejder (delvis samlede i *Studier och Kritiker*, 1875) bærer Vidne, vilde være kommen det til gode, ikke mindre hans livlige Deltagelse i Samtidens politiske og økonomiske Liv. Men netop det sidste kaldte ham bort fra Historien. I 1875 blev han Finansminister, og da han 1880 opgav denne Stilling, fik han det høje Embede som Præsident for Kammerkollegiet. Saaledes blev første Del af Sveriges indre Historie staaende som en Torso, og F. maatte nøjes med at offentliggøre en Del af det store Materiale, han havde indsamlet til Oplysning af det 16. Aarhundrede. I ny og næ vendte han dog tilbage til historiske Studier. Hans Optagelse i det svenske Akademi gav ham Anledning til at skildre Forgængeren Fryxell (1881), Aaret efter en ældre Historiker, Erik Benzelius. Senere droges han mere henimod den nyeste Tid og gav en indgaaende Levnedsskildring af Karl Johans Udenrigsminister Wetterstedt (1888), ligesom han polemiserede mod Alins Fortolkning af Kielerfreden (1895). Siden 1892 var F. Medlem af det danske Videnskabernes Selskab. *Kr. E.*

24. April 1901 døde titulær Professor, Docent i nordisk Sprog- og Oldforskning ved Lunds Universitet Sven O. M. Söderberg. Den dygtige og samvittighedsfulde Lærde omfattede med lige Interesse Sprogforskningen og Arkæologien og var Bestyrer af Universitetets historiske Museum og Myntkabinet. Söderberg blev kun 52 Aar gammel og efterlod sit store Værk *Ölands Runinskrifter* (1900) ufuldendt. *Joh. Stp.*

Mandell Creighton, Biskop af London, døde 14. Jan. 1901, omtr. 58 Aar gl. Foruden til mindre historiske Arbejder var han Forfatter til *A History of the Papacy during the period of the Reformation*, V. 1—5 (1882—94), et Værk, der tager sin Begyndelse fra det store Skismas Tid og navnlig har sin Styrke i Skildringen af det 15. Aarh.; desuden var han Medstifter 1886 og Redaktør indtil 1891 af *The English Historical Review*, hvorved der er skabt et Midtpunkt

for den engelske historiske Forskning i Lighed med den franske *Revue historique* og det tyske *Historische Zeitschrift*.

Bernhard Erdmannsdörffer, Professor ved Universitetet i Heidelberg, er død 1. Marts 1901, 68 Aar gl. Han indtog en særdeles fremragende Plads blandt Tysklands Historikere, baade ved sin Grundighed, sin Upartiskhed og sin livlige Fremstilling. Særlig havde han lagt disse Egenskaber for Dagen i sit Hovedværk: *Deutsche Geschichte vom Westfälischen Frieden bis zum Regierungsantritt Friedrich's des Grossen 1648—1740*, 1.—2. Bd. (1892—93), der hører til de allerbedste Arbejder i den Samling, Oncken's *Allgemeine Geschichte*, i hvilket det fremtraadte, og skildrer Tysklands indre og ydre Forhold med stor Paalidelighed og den roligste Dom. For dette Værk erholdt han 1892 af Keiser Wilhelm den saakaldte Verdunpris, hvilket vakte en betydelig Opsigt, da man deri saa en tilsigtet Forbigaaelse af Heinrich von Sybel som Bismarcks Tilhænger. Af hans andre Arbejder skal nævnes hans Biografi af *Graf Georg Friedrich v. Waldeck* (1869), en af den store Kurfyrstes Statsmænd, og hans sidste lille Skrift, en fin og tiltrækkende Biografi og Karakteristik af *Mirabeau* (i Monografien zur Weltgeschichte, 1900). Til hans Efterfølger som Professor i Heidelberg er udnævnt Erich Mareks, hidtil i Leipzig.

Den franske Historiker, *F.-T. Perrens*, er død 4. Febr. 1901. Han sysselsatte sig i sin tidligere Tid mest med Frankrigs Middelalder (*La Démocratie en France au moyen âge*, T. 1—2, 1873; *Étienne Marcel*, 1875), men vendte sig derefter til Italiens Historie; hans Hovedværk er *Histoire de Florence*, der i 9 Bind (1877—90) behandler Firenze's Historie fra Stadens ældste Tid til 1531 og var det første større Arbejde herom; hertil sluttede sig et mindre Skrift: *La Civilisation Florentine du 13. au 16. siècle* (1893).

23. April 1901 døde Biskop i Oxford Will. Stubbs. Stubbs, der var født 1825, havde oprindeligt været Præst, blev derefter Bibliothekar ved det ærkebiskoppelige, righoldige Bibliothek i Lambeth (London), 1866 Professor i Historie i Oxford, men vendte atter tilbage til Kirkens Tjeneste, blev

1884 Biskop i Chester, 1888 i Oxford. Hans store Ry som den lærdeste, mest methodisk uddannede af Nutidens Historikere i England skyldes hans Udgaver af Kilder fra Middelalderen og hans Forfatningshistorie. I den af Master of the rolls ledede Række af middelalderlige Kilder — som i Kritik og Omhu i det Hele saa lidt kan maale sig med den tilsvarende tyske, de af Pertz og hans Efterfølgere ledede Monumenta — har Stubbs paa mønsterværdig Maade udgivet en Del Historieskrivere fra det 12te og følgende Aarhundreder, saaledes Benedictus abbas, Roger af Hoveden, Radulf de Diceto, Walter af Coventry. I Fortalerne til denne Snes Bind vil man jævnlig finde fortrinlige Skildringer af Mænd og Tider. Ypperst blandt hans Arbejder er dog det i mange Oplag udkomne Værk *The constitutional history of England in its origin and development* (3 Bind). Som Stubbs i sin Udgivervirksomhed var en Lærling af tysk Videnskabelighed, mærkes i dette iøvrigt saa selvstændige Værk nogen Afhængighed af enkelte tyske Forfattere — og desværre har Forf. ingen Kjendskab til nordiske Kilder — men iøvrigt er det et overordentlig righoldigt Arbejde, som for mange Afsnits Vedkommende giver en almindeligere Fremstilling af Englands Historie og ikke blot af Forfatningslivet. Hertil slutter sig den i 8 Oplag udkomne Bog *Select charters and other illustrations of English constitutional history*, der har faaet stor Betydning for det forfatningshistoriske Studium i England og Udlandet.

Joh. Stp.

I afdøde Alins Sted er til Skytteansk Professor i Upsala udnævnt Professor i Historie ved det derværende Universitet S. J. Boëthius.

Af de planlagte svenske Provinsarkiver er i Løbet af Aaret 1900 aabnet det første, *Landstarkivet i Vadstena* med den tidligere Hofintendant Lars Örnberg som Forstander.

Den bekendte østrigske Historiker og Diplomatiker Theodor v. Sickel har fratraadt sin Stilling som Forstander for *det østrigske Institut for Historieforskning i Rom*, hvor han havde virket til stor Gavn ved Udnyttelsen af Vatikanerarkivet,